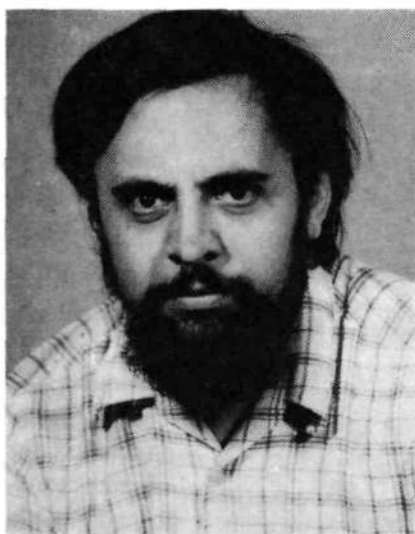

odprto čelo,
lava, ki se razdeli.

polž zraka,
guba glave.
vročica, živost, ples.
vbod, čutnost,
skok krvi!

Pesmi

Vinko
Ošlak

SABAH:
Obrili so sedem
čarovničnih glav,
zložili so sedemsto
ptičjih kosti:
iztaknili so žive
ribje oči;
s teh kosov Sabah
vame hudobno srši.

STRAŽNIKOM:
Red in mir
sta rja sveta:
ledení nemir
na ustih želja.

Visoka drevesa
so krik do neba:
zadavljeno seme
v njih trepeta.

Grob in cipresa
sta teža vsega:
v zemljo odteče
razgibana sla.

Zlata žival
v brezdan prhuta:
v utrujeni žili
kri klokota.

Red in mir
sta seme zlata:
tiho nas jemlje
pre stol brez dna.

UČITELJICE:

Učiteljice,
nore učiteljice:
pokažite roke,
ki so kredo drobile,
splašenim otrokom
pisavo kazile . . .
Pokažite tablo,
zeleno tablo,
kjer ste široke
ceste porisale.
Pokažite dnevnike,
risbe, priprave,
kamor ste lažno
snov vpisovale.
Nikar se pravičnim
sodnikom ne lažite,
da ste se s kmečkimi
fanti poljubljale.
Kje je pisava,
kje so poti:
kje so zdaj vaše
nore oči?

BEZEG:

Pod belim platnom
je črn les,
pod gladko kožo
je hladen pot.
Sedem korakov
čez polt srca
vre v loncu osame
cvet od bezgá.

Bezgov cvet
je pismo sveta:
na beli stržen
belim ljudem,
stara pisava
slepim očem.

Oči so kot polži
kamenno zalizane,
črke so skrbno
s stržena izbrisane.
Radi imamo
črnino lesa,
radi tehtamo
votlost bezgá...

I.

Kruh:
past ila.
Misel:
sablja neba.
Ljubezen:
hod želje.
Umor:
zamisel sveta.

II.

Dež:
pisava neba
na tvojo kožo.
Lasje:
vzorec noči
na tvoji glavi.

Oči:
vôdi izgubljanja
v tvoje rastje.
Prsi:
prostornina rok,
ki te iščejo.

KOŠNJA:
Zasliši se vrisk,
nabrušene kose blisk;
od bilke do bilke némi strah.

Hrešče kosti,
zelena kri;
a krika žrtev
od nikoder ni . . .

VRAN:
Star geometer
na težkih nogah
določa pomen obzorij.

Objedena riba
v prhneči svetlobi
iz belega fosforja
kaže na zimsko stran.

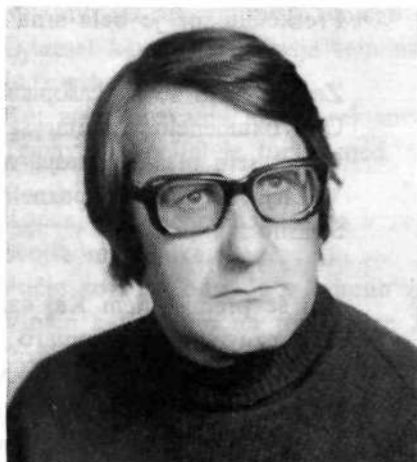
Gomolji svetlobe:
razkuhana smrtna jabolka
vznikajo daleč kot sij
polarnih ribjih kosti.

MUREN:
Pri nogah
trohneča konjska lobanja;
v krilih
temna čričkova moč.
V izvotljeni glavi
duša, ki sanja;
starčevski žvižg
gre v noč kakor nož.

ČAROVNICA:

Sredi čaranja,
 sredi paranja
 dolgih oblek;
 kakor od vriskanja,
 mrtvega piskanja
 skozi piščali let,
 vame gleda plaho oko
 in ne ve, ne razume,
 kaj bo prišlo
 od mojih rok,
 preden bo dan naokrog.

Poljska šola

Branko
 Šömen

VARŠAVSKA   Zvoni sivina Retro starih dni Bakreno listje
 VRATA   Za pogrebom poje
                       Mravljinici mi gredo v uho in usta
                       Mravljinici mi gredo čez desno roko
                       To je
                       Potem se jutro vrže vznak
                       Pogled je bel Služben Odprt do sedmih
                       Veter si sezul je tih korak
                       Nevidno mi sledi Da To je